

WOJEWODA ŁÓDZKI

BW-I.7841.13.2019

Łódź, 14 grudnia 2021 r.

DECYZJA

Na podstawie art. 155 w związku z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2021 r., poz. 735 z późn. zm.) w związku z art. 5a i 5b ust. 1 ustawy z dnia 1 kwietnia 2016 r. o zakazie propagowania komunizmu lub innego ustroju totalitarnego przez nazwy jednostek organizacyjnych, jednostek pomocniczych gminy, budowli, obiektów i urządzeń użyteczności publicznej oraz pomniki (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 1103) oraz art. 3 ust.1 i ust.3 ustawy z dnia 22 czerwca 2017 r. o zmianie ustawy o zakazie propagowania komunizmu lub innego ustroju totalitarnego przez nazwy budowli, obiektów i urządzeń użyteczności publicznej (Dz.U. z 2017 r., poz. 1389 z późn. zm) po rozpatrzeniu wniosku Gminy Miasto Pabianice z dnia 4 listopada 2021 r., nr SPM-I.033.10.2020 w sprawie zmiany decyzji Wojewody Łódzkiego z dnia 7 października 2020 r., nr BW-I.7841.13.2019 nakładającej na Gminę Miasto Pabianice obowiązek usunięcia pomnika Bojowników o Wyzwolenie Społeczne i Narodowe znajdującego się w Pabianicach na Starym Rynku na nieruchomości, której właścicielem jest Gmina Miasto Pabianice reprezentowana przez Prezydenta Miasta Pabianic w zakresie wyrażenia zgody na zmianę terminu realizacji ww. obowiązku z 6 miesięcy na 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

orzekam

o zmianie decyzji ostatecznej Wojewody Łódzkiego z dnia 7 października 2020 r., nr BW-I.7841.13.2019, w następujący sposób:

- 1. Wyznaczam termin realizacji powyższego obowiązku – 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.**
- 2. Pozostała treść decyzji nie ulega zmianie.**

UZASADNIENIE

W dniu 5 listopada 2021 r. na dziennik Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi wpłynął wniosek Gminy Miasto Pabianice o zmianę decyzji ostatecznej Wojewody Łódzkiego z dnia 7 października 2020 r., nr BW-I.7841.13.2019 nakładającej na Gminę Miasto Pabianice obowiązek usunięcia pomnika Bojowników o Wyzwolenie Społeczne i Narodowe znajdującego się w Pabianicach na Starym Rynku, poprzez zmianę terminu realizacji powyższego obowiązku – 6 miesięcy na 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji. Wnioskodawca w ww. piśmie wskazał, iż decyzją z dnia 17 czerwca 2021 r., nr DDK.6801.5.2020.KS Minister Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Sportu utrzymał w mocy zaskarżoną decyzję Wojewody Łódzkiego z dnia 7 października 2020 r., nr BW-I.7841.13.2019, która nakładała na jednostkę obowiązek usunięcia rzeczonoego obiektu w ww. terminie. Wnioskodawca wyjaśnił także, iż po otrzymaniu decyzji organu II instancji Gmina Miasto Pabianice podjęła działania mające na celu zabezpieczenie w budżecie miasta środków na wykonanie ww. obowiązku. Prezydent Miasta Pabianic, w związku z ogłoszonym naborem wniosków o dofinansowanie Programu

ŁÓDZKI URZĄD WOJEWÓDZKI W ŁODZI

90-926 Łódź, ul. Piotrkowska 104, tel.: (+48) 42 664 10 00, fax: (+48) 42 664 10 40Elektroniczna Skrzynka Podawcza ePUAP: /lodzuw/SkrytkaESP
<https://www.gov.pl/web/uw-lodzki>

Administratorem danych osobowych jest Wojewoda Łódzki. Dane przetwarzane są w celu realizacji czynności urzędowych. Masz prawo do dostępu, sprostowania, ograniczenia przetwarzania danych. Więcej informacji znajdziesz na stronie <https://www.gov.pl/web/uw-lodzki> w zakładce ochrona danych osobowych.

Inwestycji Strategicznych z Programu Polski Ład, złożył wniosek o dofinansowanie projektu „Przebudowa Starego Rynku w Pabianicach – tworzenie włączającej, inspirującej i aktywizującej mieszkańców zielonej przestrzeni publicznej”. Gmina Miasto Pabianice, jak wynika z treści ww. pisma otrzymało dofinansowanie w kwocie 4,5 mln zł na realizację ww. projektu. W ocenie jednostki „takie działanie pozwoli wypełnić obowiązek wynikający z ustawy o zakazie propagowania komunizmu (...) i jednocześnie uzyskać przyjazną mieszkańcom zieloną przestrzeń publiczną, a przy tym oszczędzić własne środki finansowe na inne istotne dla Miasta cele”. Zdaniem wnioskodawcy zaproponowane rozwiązanie i wydłużony termin realizacji nałożonego obowiązku usunięcia pomnika nie narusza interesu społecznego, lecz w sposób racjonalny i uzasadniony finansowo uwzględnić go (vide: treść wniosku z dnia 4 listopada 2021 r., nr SPM-I.033.10.2020 w aktach sprawy)

Mając na uwadze powyższe, zawiadomieniem z dnia 30 listopada 2021 r., nr BW-I.7841.13.2019 Wojewoda Łódzki wszczął na wniosek Gminy Miasto Pabianice postępowanie administracyjne w przedmiocie zmiany decyzji ostatecznej Wojewody Łódzkiego z dnia 7 października 2020 r. nakładającej na wskazaną powyżej jednostkę obowiązek usunięcia pomnika Bojowników o Wyzwolenie Społeczne i Narodowe znajdującego się w Pabianicach na Starym Rynku na nieruchomości, której właścicielem jest Gmina Miasto Pabianice w terminie 6 miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Następnie zawiadomieniem z dnia 3 grudnia 2021 r. organ I instancji zawiadomił stronę niniejszego postępowania o zakończeniu postępowania i jednocześnie poinformował o możliwości zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się w sprawie przed wydaniem decyzji administracyjnej (vide: treść zawiadomienia w aktach sprawy). Powyższe zawiadomienie zostało doręczone stronie w dniu 3 grudnia 2021 r. za pośrednictwem platformy ePUAP.

Strona ww. postępowania nie skorzystała z przysługującego jej prawa i do dnia wydania decyzji, nie zgłosiła się do Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi, by zapoznać się z aktami sprawy i wypowiedzieć się ww. sprawie.

Rozpoznając przedmiotową sprawę organ I instancji stwierdził, co następuje:

W art. 16 § 1 k.p.a. została uregulowana zasada trwałości decyzji ostatecznych, z której wynika, iż decyzje, od których nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji lub wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy, są ostateczne. Uchylenie lub zmiana takich decyzji, stwierdzenie ich nieważności oraz wznowienie postępowania może nastąpić tylko w przypadkach przewidzianych w kodeksie lub ustawach szczególnych.

Zgodnie z art. 155 k.p.a. decyzja ostateczna, na mocy której strona nabyła prawo, może być w każdym czasie za zgodą strony uchylona lub zmieniona przez organ administracji publicznej, który ją wydał, jeżeli przepisy szczególne nie sprzeciwiają się uchyleniu lub zmianie takiej decyzji i przemawia za tym interes społeczny lub słuszny interes strony; przepis art. 154 § 2 stosuje się odpowiednio.

Przepis art. 155 k.p.a. normuje instytucję zmiany lub uchylenia decyzji ze względu na interes społeczny lub słuszny interes strony. Weryfikacji w trybie określonym we wskazanym przepisie podlegają wyłącznie decyzje ostateczne. Decyzje zapadające w trybie art. 155 k.p.a. mogą zmieniać lub uchylać zarówno decyzje wadliwe, jak i niewadliwe. Nie może to jednak oznaczać możliwości weryfikowania prawidłowych decyzji usuwających zaistniałe stany naruszające przepisy prawa. W orzecznictwie sądowoadministracyjnym przyjmuje się, że art. 155 k.p.a. może mieć zastosowanie tylko do decyzji uznaniowych, w których organ ma możliwość swobody decyzyjnej w orzekaniu, w ramach której może uwzględnić interes społeczny lub słuszny interes strony. Dlatego przepisu tego nie można stosować do uchylania lub zmiany decyzji, przy wydaniu której organ nie posiadał żadnego luzu decyzyjnego, gdyż

bezwzględnie obowiązujący przepis prawa materialnego zobowiązywał go, przy ustaleniu istnienia określonych w nim przesłanek, do wydania takiej decyzji (por. wyrok NSA z dnia 21 kwietnia 2006 r. sygn. akt II OSK 770/05; wyrok NSA z dnia 16 lipca 2018 r. sygn. akt II OSK 3043/17).

Celem postępowania prowadzonego w trybie art. 155 k.p.a. jest zatem weryfikacja decyzji pod kątem istnienia przesłanek wymienionych w treści ww. przepisu. Przedmiotem tego postępowania nie może być (ponowne) merytoryczne rozpatrzenie sprawy lub też kontrola legalności decyzji dotychczasowej (por. wyrok NSA z dnia 20 grudnia 1995 r. III SA 326/95, LEX nr 27118). Postępowanie nadzwyczajne, którego przedmiotem jest przeprowadzenie weryfikacji wydanej już decyzji ostatecznej z jednego tylko punktu widzenia, a mianowicie, czy za zmianą przemawia interes społeczny lub słuszny interes strony. Należy także mieć na uwadze ugruntowany pogląd judykatury, że zmiana ostatecznej decyzji administracyjnej jest dopuszczalna tylko wtedy, gdy obowiązują przepisy prawne, na podstawie których decyzja została wydana. Zmiana regulacji prawnej oznacza bowiem konieczność rozpatrywania uprawnień strony w świetle nowego stanu prawnego i prowadzi do powstania nowej sprawy administracyjnej. Zmiana decyzji ostatecznej w trybie art. 155 k.p.a. może być dokonana tylko w granicach stanu faktycznego sprawy "pierwotnej", przy uwzględnieniu normy prawa materialnego w oparciu, o którą tą decyzję "pierwotną" wydano. Prawna możliwość zastosowania trybu przewidzianego w art. 155 k.p.a. uwarunkowana jest prowadzeniem postępowania w ramach tego samego stanu prawnego i faktycznego oraz z udziałem tych samych stron (por. wyroki NSA: z dnia 6 marca 2012 r. sygn. II OSK 86/11, LEX nr 1138217; z dnia 4 stycznia 2011 r., sygn. I OSK 339/10).

Skoro art. 155 k.p.a. jest jednym z nadzwyczajnych trybów wzruszania decyzji ostatecznych, to przepis ten nie może być interpretowany rozszerzająco, a zmiana decyzji może nastąpić tylko w przypadku spełnienia wszystkich przesłanek w przepisie tym określonych. Jednym z warunków zmiany lub uchylenia decyzji w trybie art. 155 k.p.a. jest brak przepisu szczególnego, który takiej zmianie by się sprzeciwiał. Wzruszenie decyzji ostatecznej w trybie art. 155 k.p.a. jest więc możliwe wyłącznie w sprawach, w których ustawodawca przyznał organom pewną swobodę działania. Natomiast w sytuacjach gdy ustawodawca w sposób sztywny i bezwarunkowy, narzuca organom określone rozwiązanie, przepis art. 155 k.p.a. nie znajduje zastosowania. W orzecznictwie sądowym podkreśla się, iż zastosowanie przepisu art. 155 k.p.a. nie może naruszać innych przepisów prawa, ani nie może stanowić gratyfikacji za łamanie prawa, co stanowi pogwałcenie podstawowych zasad konstytucyjnych (art. 2, 7, 32 i 83 Konstytucji RP) - podobnie w wyroku NSA z dnia 21 kwietnia 2006 r. sygn. akt II OSK 770/05.

Wojewoda Łódzki, po dokładanej analizie akt sprawy oraz mając na uwadze wniosek złożony przez Gminę Miasto Pabianice, postanowił zmienić decyzję ostateczną z dnia 7 października 2020 r., nr BW-I.7841.13.2019 i wyznaczyć nowy termin realizacji obowiązków – 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się w ww. decyzji.

W ocenie organu I instancji, powyższa decyzja spełnia przesłanki wynikające z art. 155 k.p.a., gdyż strona wystąpiła z wnioskiem o zmianę decyzji przed upływem terminu wykonania obowiązku nałożonego zmienianą decyzją z dnia 7 października 2020 r., nr BW-I.7841.13.2019. Powyższa decyzja pozostaje w obrocie prawnym. Ponadto przepisy szczególne nie sprzeciwiają się temu, a z treści art. 5b ustawy o zakazie propagowania komunizmu (...) nie wynika dla organu I instancji ustawowy termin do realizacji obowiązku usunięcia rzeczonoego pomnika.

Mając na uwadze powyższe organ orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

Od niniejszej decyzji stronie postępowania służy odwołanie do Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego za pośrednictwem Wojewody Łódzkiego, adres do korespondencji: 90-926 Łódź, ul. Piotrkowska 104, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

Stosownie do treści art. 127a § 1 i 2 k.p.a. w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Po upływie wyznaczonego terminu Wojewoda Łódzki sprawdzi wykonanie nałożonego obowiązku i w przypadku braku jego realizacji podejmie działania na podstawie ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. z 2020 r., poz. 1427 z późn. zm.).

WOJEWODA ŁÓDZKI

Tobiasz Bocheński

Otrzymują:

1. Pan Grzegorz Mackiewicz

Prezydent Miasta Pabianic

2. aa.